

ÎNCHEIERE

23 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Ministerul Finanțelor și Ministerul Justiției, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Negru împotriva Ministerului Finanțelor, intervenienții accesorii Ministerul Justiției și Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la încasarea indemnizației unice, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2013, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Ministrul Finanțelor și Ministerul Justiției și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 27 februarie 2013, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 09 octombrie 2012, Elena Negru a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor, intervenienții accesorii Ministerul Justiției și Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la încasarea indemnizației unice.

În motivarea acțiunii reclamanta Elena Negru a indicat că la 20 iulie 2011 a decedat soțul ei Alexandru Negru. La 25 februarie 1991 Alexandru Negru a fost numit în funcție de judecător al Judecătoriei Soroca. În sistemul judiciar a ocupat diferite funcții ca: membru al Colegiului civil al Curții de Apel Bălți timp de 8 ani, 2 ani a activat ca președinte al Judecătoriei Soroca, iar în ultimul timp a activat în funcție de vicepreședinte al Judecătoriei Soroca.

Pe parcursul anului 2008, în rezultatul unei examinări medicale. Alexandru Negru a fost diagnosticat cu cancer la vezica urinară și supus unui tratament care s-a dovedit a fi extrem de costisitor.

În prima jumătate a anului 2011 maladia a progresat întrucât medicii autohtoni au explicat că în condițiile Republicii Moldova este imposibilitate de a stopa progresul bolii și de a-i ameliora cumva starea sănătății. A plecat în Germania pentru a apela la medicii de acolo, însă în urma unor investigații l-au convins despre inutilitatea eforturilor. Întorcându-se acasă peste câteva săptămâni a decedat.

Tratamentul a fost costisitor, având datorii la rude și prieteni. Dat fiind că Alexandru Negru a activat în sistemul judecătoresc 20 ani, acestuia îi revine

indemnizația în mărime de 111000 lei. Drept suport legal a invocat art. 26 al Statutului judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995.

Cererea cu privire la încasarea indemnizației a fost întocmită însuși de Alexandru Negru, însă până acum nu i-a fost achitată familiei acestuia. Din adresările către Judecătoria Soroca, Consiliul Superior al Magistraturii i se răspundea că problema e pe calea soluționării dar careva efecte nu a observat.

Prin urmare, solicită Elena Negru încasarea de la Statul Republica Moldova prin intermediul Ministerului Finanțelor indemnizația unică în mărime de 111000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 27 februarie 2013 acțiunea a fost admisă integral. A fost încasat de la statul Republica Moldova, prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul Elenei Negru indemnizația unică în mărime de 111000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2013 au fost respinse apelurile declarate de către Ministerul Finanțelor și Ministerul Justiției și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 30 iulie 2013, Ministerul Finanțelor, în termenul prevăzut de lege, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Recurentul, Ministerul Finanțelor, în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele au încălcat și aplicat eronat normele de drept material sau normele de drept procedural, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o legea care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a aplicat în mod eronat analogia legii dau analogia dreptului.

Prima instanță și instanța de apel nu au argumentat din ce motive respinge ca neîntemeiate argumentele pârâților referitor la faptul că pretențiile reclamantei nu cad sub incidența prevederilor art. 26 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995.

Consideră că atât hotărârea primei instanțe cât și instanței de apel în partea de motivare nu conține referire la argumentele privind respingerea unor probe și admiterea altora.

La fel instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în apel de Ministerul Finanțelor, nu s-a expus asupra faptului că prima instanță a dispus încasarea indemnizației unice în conformitate cu prevederile art. 26 din Legea cu privire la statutul Judecătorului în lipsa decretului președintelui Republicii Moldova referitor la acceptarea demisiei d-lui Negru Alexandru în funcția de judecător și vicepreședinte al Judecătoriei Soroca, nu s-a expus nici asupra faptului că a încasat indemnizația unică pentru demisia judecătorului în contul unei terțe persoane, cu toate că legea prevede imperativ solicitarea și încasarea acesteia doar în contul judecătorului demisionat sau pensionat.

La 12 august 2013, Ministerul Justiției, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Recurentul Ministerul Justiției în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel deoarece derivă din aprecierea eronată a

normelor de drept material ce reglementează achitarea indemnizației unice în temeiul Legii nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, instanța de apel a emis o decizie contrară art. 239 și art. 373 alin. (1) și (5) Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Ministerul Finanțelor și Ministerul Justiției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Ministerului Finanțelor și recursul Ministerului ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursurile declarate de către Ministerul Finanțelor și Ministerul Justiției se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă

Iuliana Oprea

Ion Corolevski